

במדבר / מטות-מסעי

מטות

ב וידבר משה אל-ראשי המטות ס
 לבני ישראל לאמר זה הדבר
 ג אשר צוה יהוה: איש כי-יודר
 נדר ליהוה או-השבע שבעה
 לאסר אסר על-נפשו לא יחל
 דברו ככל-היצא מפיו ועשה:
 ו ואשה כי-תדר נדר ליהוה
 ואסרה אסר בבית אביה
 ה בנעריה: ושמע אביה את-
 נדרה ואסרה אשר אסרה על-
 נפשה והחריש לה אביה וקמו
 כל-נדריה וכל-אסר אשר-
 ו אסרה על-נפשה יקים: ואם-
 הניא אביה אתה ביום שמעו
 כל-נדריה ואסריה אשר-
 אסרה על-נפשה לא יקים
 ויהוה יסלח-לה כי-הניא
 ז אביה אתה: ואם-היו תהיה
 לאיש ונדריה עליה או מבטא
 שפתיה אשר אסרה על-
 ח נפשה: ושמע אישה ביום
 שמעו והחריש לה וקמו
 נדריה ואסרה אשר-אסרה
 ט על-נפשה יקמו: ואם ביום
 שמע אישה יניא אותה והפר
 את-נדרה אשר עליה ואת
 מבטא שפתיה אשר אסרה
 על-נפשה ויהוה יסלח-לה:

* ונדר אלמנה וגרושה כל
 י אשר-אסרה על-נפשה יקים
 יא עליה: ואם-בית אישה נדרה
 או-אסרה אסר על-נפשה
 יב בשבעה: ושמע אישה והחרש
 לה לא הניא אתה וקמו כל-
 נדריה וכל-אסר אשר-אסרה
 יג על-נפשה יקים: ואם-הפר
 יפר אתם | אישה ביום שמעו
 כל-מוצא שפתיה לנדריה
 ולאסר נפשה לא יקים אישה
 * יד הפרם ויהוה יסלח-לה: כל-
 נדר וכל-שבעת אסר לענת
 נפש אישה יקימו ואישה
 טו יפרנו: ואם-החרש יחריש לה
 אישה מיום אל-יום והקים
 את-כל-נדריה או את-כל-
 אסריה אשר עליה הקים אתם
 כי-החרש לה ביום שמעו:
 טז ואם-הפר יפר אתם אחרי
 יז שמעו ונשא את-עונה: אלה
 החקים אשר צוה יהוה את-
 משה בין איש לאשתו בין-אב
 לבתו בנעריה בית אביה:
 לא וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב נקם נקמת בני ישראל מאת
 המדינים אחר תאסף אל-
 ג עמיה: וידבר משה אל-העם
 לאמר החלצו מאתכם אנשים

לצבא ויהיו על-מדין לתת
 ד נקמת-יהוה במדין: אלף
 למטה אלף למטה לכל מטות
 ה ישראל תשלחו לצבא: וימסרו
 מאלפי ישראל אלף למטה
 שנים-עשר אלף חלוצי צבא:
 ו וישלח אתם משה אלף למטה
 לצבא אתם ואת-פינחס בן-
 אלעזר הכהן לצבא וכלי
 הקדש וחצצרות התרועה
 ז בידו: ויצבאו על-מדין כאשר
 צוה יהוה את-משה ויהרגו
 ח כל-זכר: ואת-מלכי מדין הרגו
 על-חלליהם את-אוי ואת-
 רקם ואת-צור ואת-חור ואת-
 רבע חמשת מלכי מדין ואת
 בלעם בן-בעור הרגו בחרב:
 ט וישבו בני-ישראל את-נשי
 מדין ואת-טפם ואת כל-
 בהמתם ואת-כל-מקנהם
 י ואת-כל-חילם בזו: ואת כל-
 עריהם במושבתם ואת כל-
 יא טירתם שרפו באש: ויקחו
 את-כל-השלל ואת כל-
 המלקוח באדם ובבהמה:
 יב ויבאו אל-משה ואל-אלעזר
 הכהן ואל-עדת בני-ישראל
 את-השבי ואת-המלקוח
 ואת-השלל אל-המחנה אל-
 ערבת מואב אשר על-ירדן

ירחוי שלישי (שני) יג

ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל-נשיאי העדה לקראתם אל-מחוגן למחנה: ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: ויאמר אליהם משה החייתם כל-נקבה: הן הגה היו לבני ישראל בדרך בלעם למסר-מעל ביהוה על-דבר-פעור ותהי הפגפה בעדת יהוה: ועתה הרגו כל-זכר בטוף וכל-אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: וכל הטוף בנשים אשר לא-ידעו משכב זכר החיו לכם: ואתם חנו מחוגן למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם כ ושביתכם: וכל-בגד וכל-כלי-עור וכל-מעשה עזים וכל-כלי-עץ תחטאו: ויאמר אלעזר הכהן אל-אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר-צוה יהוה את-משה: אך את-הזהב ואת-הכסף את-הנחשת את-הברזל את-הבדיל ואת-העפרות: כל-דבר אשר-יבא

באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא-יבא באש תעבירו במים: וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל-המחנה: ויאמר יהוה אל-משה כה לאמר: שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: וחצית את-המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל-העדה: והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן-האדם ומן-הבקר ומן-החמרים כט ומן-הצאן: ממצחיתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: וממצחת בני-ישראל תקח אחד | אחד מן-החמשים מן-האדם מן-הבקר מן-החמרים ומן-הצאן מכל-הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה: ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את-משה: ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש-מאות אלף ושבועים אלף

לג וחמשת אלפים: ובקר שנים לה ושבועים אלף: וחמרים אחד לה וששים אלף: ונפש אדם מן-הנשים אשר לא-ידעו משכב זכר כל-נפש שנים ושלושים לו אלף: ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש-מאות אלף ושלושים אלף ושבועת אלפים וחמש לו מאות: ויהי המכס ליהוה מן-הצאן שש מאות חמש לה ושבועים: והבקר ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה טו שנים ושבועים: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: מ ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלושים מא נפש: ויתן משה את-מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את-משה: חמישי מג וממצחית בני ישראל אשר חצה משה מן-האנשים מג הצבאים: ותהי מחצת העדה מן-הצאן שלש-מאות אלף ושלושים אלף שבעת אלפים מד וחמש מאות: ובקר ששה מה ושלושים אלף: וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: מו ונפש אדם ששה עשר אלף:

העֲלִים מִמַּצְרִים מִבְּנֵי עֲשָׂרִים
שָׁנָה וּמַעֲלָה אֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לֵאמֹר לֹא יִצְחַק
וְלִיעֲקֹב כִּי לֹא־מֵלֹאוּ אַחֲרָי:
כִּי בִלְתִי כָלֵב בֶּן־יִפְנֶה הַקִּנּוּי
וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹנֹן כִּי מֵלֹאוּ אַחֲרָי
יֵהוּהוּ: וַיַּחֲרֹ־אֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּנְעַם בְּמַדְבַּר אַרְבַּעִים שָׁנָה
עַד־תָּם כָּל־הַדּוֹר הַעֲשֵׂה הָרַע
יִי בְעֵינֵי יְהוָה: וְהָיָה קִמָּתָם
תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תִּרְבּוּת אֲנָשִׁים
חֲטָאִים לִסְפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן
טו אֶף־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל: כִּי
תִשׁוּבֶנָּה מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף עוֹד
לְהִנְיָחוֹ בְּמַדְבַּר וּשְׁחַתָּם
לְכָל־הָעָם הַזֶּה:
טז וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ
גְדַדְתָּ צֶאֱן נִבְנָה לְמַקְנֵנוּ פֹה
יז וְעַרְיִם לְטַפְנוּ: וַאֲנַחְנוּ נַחֲלֵץ
חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד
אֲשֶׁר אִם־הִבִּיאֵנָם אֶל־מְקוֹמָם
וַיֵּשֶׁב טַפְנוּ בְּעַרְיֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי
יח יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: לֹא נִשׁוּב אֶל־
בְּתִינוּ עוֹד הַתְּנַחַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יט אִישׁ נַחֲלָתוֹ: כִּי לֹא נִנְחַל אֶתֶם
מַעֲבֵר לְיַרְדֵּן וְהִלָּאָה כִּי בָאָה
נַחֲלָתְנוּ אֵלֵינוּ מַעֲבֵר הַיַּרְדֵּן
מִזְרַחָה:
שביעי
(רביעי)
כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־

שלישי
לב א וּמִקְנֵהוּ רֹב הָיָה לְבְנֵי רֵאבוֹן ס
וּלְבְנֵי־גַד עֲצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ
אֶת־הָאָרֶץ יַעֲזֹר וְאֶת־הָאָרֶץ
גִּלְעָד וְהָיָה הַמְּקוֹם מְקוֹם
ב מִקְנֵהוּ: וַיָּבֹאוּ בְנֵי־גַד וּבְנֵי
רֵאבוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נְשִׂאֵי
ג הָעֵדָה לֵאמֹר: עֲטוּרֹת וְדִיבָן
וַיַּעֲזֹר וַנִּמְרָה וְחִשְׁבוֹן וְאֶלְעָלָה
ד וַיִּשְׁבֹּם וַיָּבֹאוּ וַיִּבְעֹז: הָאָרֶץ אֲשֶׁר
הִכָּה יְהוָה לִפְנֵי עֵדוּת יִשְׂרָאֵל
אָרֶץ מִקְנֵה הוּא וְלַעֲבָדֶיךָ
מִקְנֵהוּ:
ה וַיֹּאמְרוּ אִם־מִצְאֵנוּ חֵן
בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
לַעֲבָדֶיךָ לְאֶחָזָה אֶל־תַּעֲבֹרֵנוּ
ו אֶת־הַיַּרְדֵּן: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי־
גַד וּלְבְנֵי רֵאבוֹן הֲאִיחִיכֶם יָבֹאוּ
לְמַלְחָמָה וְאַתֶּם תִּשְׁבּוּ פֹה:
ז וְלָמָּה תִּנְוְאוּן אֶת־לֵב בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדֵי אֶל־הָאָרֶץ
ח אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: כֹּה עָשׂוּ
אֲבֹתֵיכֶם בְּשַׁלְּחֵי אֶתֶם מִקְדָּשׁ
בְּרַנֵּעַ לְרֵאוֹת אֶת־הָאָרֶץ:
ט וַיַּעֲלוּ עוֹד־נַחֲלֵי אֲשֶׁפּוֹל וַיִּרְאוּ
אֶת־הָאָרֶץ וַיִּנְיָאוּ אֶת־לֵב בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ
י אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: וַיַּחֲרֹ־
אֵף יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא וַיִּשְׁבַּע
יא לֵאמֹר: אִם־יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים

מז וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמַּחְצַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֶחָז אֶחָד מִן־
הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם וּמִן־
הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוּיִם
שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה
כִּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
מח וַיִּקְרְבוּ אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקוּדִים
אֲשֶׁר לְאֶלְפֵי הַצֵּבָא שְׂרֵי
הָאֶלְפִים וּשְׂרֵי הַמַּאֲוֹת:
מט וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה עַבְדֶּיךָ נִשְׂאוּ
אֶת־רֹאשׁ אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה
אֲשֶׁר בִּידֵנוּ וְלֹא־נִפְקָד מִמֶּנּוּ
נ אִישׁ: וַנִּקְרַב אֶת־קִרְבֵּן יְהוָה
אִישׁ אֲשֶׁר מִצָּא כְלִי־זָהָב
אֶצְעֵדָה וְצִמִּיד טַבַּעַת עֵגִיל
וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי
סא יְהוָה: וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאֵתָם כָּל־
נב כְּלֵי מַעֲשֵׂה: וַיְהִי | כָּל־זָהָב
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הִרִימוּ לַיהוָה
שֵׁשֶׁה עֶשְׂרֵי אֶלֶף שֶׁבַע־מֵאוֹת
וְחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל מֵאֵת שְׂרֵי
הָאֶלְפִים וּמֵאֵת שְׂרֵי הַמַּאֲוֹת:
נג אֲנָשֵׁי הַצֵּבָא בְּזוֹז אִישׁ לוֹ:
נד וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֶת־הַזָּהָב מֵאֵת שְׂרֵי הָאֶלְפִים
וְהַמַּאֲוֹת וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ אֶל־אֱהֵל
מוֹעֵד וּזְכָרוֹן לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
יְהוָה:
נ

תניאון

תַּעֲשִׂיזוּן אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אִם-
 תַּחֲלִצוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה:
 וְעֵבֶר לָכֵם כָּל-חַלּוּץ אֶת-
 הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד הַדְּרִישׁוֹ
 אֶת-אִיבּוֹ מִפְּנֵי: וּנְכַבְּשָׁה
 הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאֶחָד
 תִּשְׁבוּ וְהִייתֶם נָקִים מִיְהוָה
 וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיְתָה הָאָרֶץ
 הַזֹּאת לָכֵם לְאַחֲזָה לִפְנֵי
 יְהוָה: וְאִם-לֹא תַעֲשִׂיזוּן כֵּן
 הִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ
 חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם:
 כִּי בְנוֹ-לָכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם וְגֹדְרוֹת
 לְצַנְאֲכֶם וְהֵיכָא מִפְּיֹכֶם תַּעֲשׂוּ:
 וַיֹּאמֶר בְּנֵי-גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן
 אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר עַבְדֶּיךָ וַעֲשׂוּ
 כַּאֲשֶׁר אֲדֹנָי מְצִוָּה: טַפְּנוּ נְשִׁינוּ
 מִקְּנָנוּ וְכָל-בְּהֵמַתָּנוּ יִהְיוּ-
 שָׁם בְּעָרֵי הַגְּלָעָד: וְעַבְדֶּיךָ
 יַעֲבֹרוּ כָל-חַלּוּץ צָבָא לִפְנֵי
 יְהוָה לְמַלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אֲדֹנָי
 דִּבֶּר: וַיֵּצֵא לָהֶם מֹשֶׁה אֶת
 אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-
 נֹון וְאֶת-רְאִשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֱלֹהִים אִם-יַעֲבֹרוּ בְנֵי-גֹד וּבְנֵי-
 רְאוּבֵן | אֶתְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן כָּל-
 חַלּוּץ לְמַלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה
 וּנְכַבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וַנִּתְּתֶם
 לָהֶם אֶת-אָרֶץ הַגְּלָעָד לְאַחֲזָה:

ל וְאִם-לֹא יַעֲבֹרוּ חַלּוּצִים אֶתְכֶם
 וְנֶאֱחָזוּ בְּתַכְכֶם בְּאָרֶץ כְּנָעַן:
 לא וַיַּעֲנוּ בְנֵי-גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר
 אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-עַבְדֶּיךָ
 לֵב כֵּן נַעֲשֶׂה: נַחֲנוּ נַעֲבֵר חַלּוּצִים
 לִפְנֵי יְהוָה אָרֶץ כְּנָעַן וְאֵתְנוּ
 אַחֲזַת נַחֲלָתְנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן:
 לב וַיִּתֵּן לָהֶם | מֹשֶׁה לְבְנֵי-גֹד וּלְבְנֵי
 רְאוּבֵן וְלַחֲצִי | שִׁבְט | מְנַשֶּׁה
 בֶּן-יֹוסֵף אֶת-מַמְלַכַת סִיחֹן
 מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְאֶת-מַמְלַכַת
 עֹוג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן הָאָרֶץ לְעָרִיהָ
 לד בְּגִבְלַת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב: וַיִּבְנוּ
 בְּנֵי-גֹד אֶת-דִּיבְבֹן וְאֶת-עֹטְרוֹת
 לה וְאֶת עֵרְעֵר: וְאֶת-עֹטְרוֹת שׁוֹפָן
 לו וְאֶת-יַעֲזֹר וְגִבְעָה: וְאֶת-בֵּית
 נַמְרָה וְאֶת-בֵּית הַחֹן עָרֵי מְבַצֵּר
 לז וְגֹדְרוֹת צֶאֱזָן: וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּנוּ
 אֶת-חֲשׁוּבוֹן וְאֶת-אֶלְעֵלָא וְאֶת
 לח קָרִיתִים: וְאֶת-נָבֹו וְאֶת-בְּעֵל
 מַעֲזֹן מִוְּסַבֵּת שָׁם וְאֶת-שִׁבְמָה
 וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁמֹת אֶת-שְׁמוֹת
 לט הָעָרִים אֲשֶׁר בְּנוּ: וַיִּלְכְּדוּ בְנֵי
 מְכִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה גִלְעָדָה
 וַיִּלְכְּדוּ וַיּוֹרֶשׁ אֶת-הָאֲמֹרִי
 מפסוקי מ אֲשֶׁר-בָּהּ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת-
 הגלעד למכיר בן-מנשה וישב
 מא בָּהּ: וַיֹּאִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה הַלֵּךְ
 וַיִּלְכְּדוּ אֶת-חֹתְמֵיהֶם וַיִּקְרְאוּ
 מב אֶתְהֵן חֹת יֹאִיר: וַנִּבְּחַ הַלֵּךְ

וַיִּלְכְּדוּ אֶת-קָנֹת וְאֶת-בְּנֵי-בְנֵיהֶם
 וַיִּקְרְאוּ לָהֶם נִבְּחַ בְּשֵׁמוֹ:
 מסעי לג אֱלֹהִים מַסְעֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר ס
 יצאו מארץ מצרים לצבאתם
 ב בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
 אֶת-מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם
 על-פי יהוה ואלה מסעיהם
 ג לְמוֹצְאֵיהֶם: וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֶסֶס
 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֹדֶשׁ עֶשְׂרִי
 יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמַּחֲרַת
 הַפֶּסַח יִצְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 בְּיַד רְמָה לְעֵינָיו כָּל-מַצְרַיִם:
 ד* וּמַצְרַיִם מִקְּבָרִים אֶת אֲשֶׁר
 הִכָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל-בְּכוֹר
 וּבְאֵלֹהֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה
 ה שְׂפָטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֶסֶס וַיַּחֲנוּ בְּסַפְתָּ: וַיִּסְעוּ
 וַיִּסְכְּתוּ וַיַּחֲנוּ בְּאֵתֶם אֲשֶׁר
 ז* בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: וַיִּסְעוּ מֵאֵתֶם
 וַיִּשְׁבּוּ עַל-פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר
 ח על-פְּנֵי בְּעֵל צַפּוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי
 חַמְדָּל: וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת
 וַיַּעֲבֹרוּ בְּתוֹךְ-הַיַּם הַמִּדְבָּרָה
 וַיִּלְכְּדוּ דַרְךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 בְּמִדְבָּר אֵתֶם וַיַּחֲנוּ בְּמֵרָה:
 ט וַיִּסְעוּ מֵמֵרָה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה
 וּבְאֵילִם שְׁתַּיִם עֹשֶׂה עֵינֹת
 מֵיַם וּשְׁבַעִים תַּמְרִים וַיַּחֲנוּ-
 י שָׁם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל-

יא ויסעו מים־סוף ויחנו
 יב במדבר־סין: ויסעו ממדבר־
 יג סין ויחנו בדפקה: ויסעו
 יד מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו
 מה אלוש ויחנו ברפידים ולא־
 היה שם מים לעם לשתות:
 טו ויסעו מרפידים ויחנו במדבר
 טז סיני: ויסעו ממדבר סיני
 יז ויחנו בקברת התאוה: ויסעו
 יח מקברת התאוה ויחנו בחצרת:
 יט ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה:
 כ ויסעו מרתמה ויחנו ברמץ
 כא פרץ: ויסעו מרמץ פרץ ויחנו
 כב בלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו
 כג ברסה: ויסעו מרסה ויחנו
 כד בקהלתה: ויסעו מקהלתה
 כה ויחנו בהר־שפר: ויסעו מהר־
 כו שפר ויחנו בחרדה: ויסעו
 כז מחרדה ויחנו במקהלת: ויסעו
 כח ממקהלת ויחנו בתחת: ויסעו
 כט מתחת ויחנו בתרח: ויסעו
 ל מתרח ויחנו במתקה: ויסעו
 מא ממתקה ויחנו בחשמנה:
 מב ויסעו מחשמנה ויחנו
 מג במסרות: ויסעו ממסרות
 מד ויחנו בבני יעקן: ויסעו מבני
 מה יעקן ויחנו בחר הגדגד: ויסעו
 מא מחר הגדגד ויחנו ביטבתה:
 מב ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה:
 מג ויסעו מעברנה ויחנו בעצון

יא ואמרת אלהם כי אתם עברים
 יב את־הירדן אל־ארץ כנען:
 יג והורשתם את־כל־ישובי
 יד הארץ מפניכם ואבדתם את
 מה כל־משפחתם ואת כל־צלמי
 מט מסכתם תאבדו ואת כל־
 נא במותם תשמידו: והורשתם
 נב את־הארץ וישבתם־בה כי
 נג לכם נתתי את־הארץ לרשת
 נד אתה: והתנחלתם את־הארץ
 נה בגורל למשפחתים לרב תרבו
 נו את־נחלתו ולמעט תמעט
 נא את־נחלתו אל אשר־יצא לו
 נב שמה הגורל לו יהיה למטות
 נג אבותים תתנחלו: ואם־לא
 נד תורישו את־ישובי הארץ
 נה מפניכם והיה אשר תותירו
 ס מהם לשפים בעיניכם ולצנינם
 סא בעדיכם וצרו אתכם על־
 סב הארץ אשר אתם יושבים בה:
 סג והיה כאשר דמיתו לעשות
 סד להם אעשה לכם:
 סה וידבר יהוה אל־משה לאמר: ס
 סא צו את־בני ישראל ואמרת
 סב אלהם כי־אתם באים אל־
 סג הארץ כנען ואת הארץ אשר
 סד תפל לכם בנחלה ארץ כנען
 סה לגבלתיה: והיה לכם פאת־
 סז נגב ממדבר־צן על־ידי אדום

לו גבר: ויסעו מעצון גבר ויחנו
 לא במדבר־צן הוא קרש: ויסעו
 לב מקדש ויחנו בהר ההר בקצה
 לד ארץ אדום: ויעל אהרן הכהן
 לה אל־הר ההר על־פי יהוה
 לו ומת שם בשנת הארבעים
 לז לצאת בני־ישראל מארץ
 לח מצרים בחודש החמישי באחד
 לט לחודש: ואהרן בן־שלוש
 מא ועשרים ומאת שנה במו
 מה בהר ההר:
 מב וישמע הפנעני מלך ערוד
 מג והוא־ישב בנגב בארץ כנען
 מד בבא בני ישראל: ויסעו מהר
 מה ההר ויחנו בצלמנה: ויסעו
 מז מצלמנה ויחנו בפונן: ויסעו
 מח מפונן ויחנו באבת: ויסעו
 מא מאבת ויחנו בעיי העברים
 מב בגבול מואב: ויסעו מעיים
 מג ויחנו בדיבן גד: ויסעו מדיבן
 מד גד ויחנו בעלמן דבלתימה:
 מה ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו
 מא בהרי העברים לפני נבו: ויסעו
 מב מהרי העברים ויחנו בערבת
 מג מואב על ירדן ירחו: ויחנו על־
 מד הירדן מבית הישמט עד אבל
 מה השטים בערבת מואב:
 מא וידבר יהוה אל־משה
 מב בערבת מואב על־ירדן ירחו
 מג לאמר: דבר אל־בני ישראל

יג ויחננו ביהר ההר בקצה
 יד ארץ אדום: ויעל אהרן הכהן
 לה אל־הר ההר על־פי יהוה
 לו ומת שם בשנת הארבעים
 לז לצאת בני־ישראל מארץ
 לח מצרים בחודש החמישי באחד
 לט לחודש: ואהרן בן־שלוש
 מא ועשרים ומאת שנה במו
 מה בהר ההר:
 מב וישמע הפנעני מלך ערוד
 מג והוא־ישב בנגב בארץ כנען
 מד בבא בני ישראל: ויסעו מהר
 מה ההר ויחנו בצלמנה: ויסעו
 מז מצלמנה ויחנו בפונן: ויסעו
 מח מפונן ויחנו באבת: ויסעו
 מא מאבת ויחנו בעיי העברים
 מב בגבול מואב: ויסעו מעיים
 מג ויחנו בדיבן גד: ויסעו מדיבן
 מד גד ויחנו בעלמן דבלתימה:
 מה ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו
 מא בהרי העברים לפני נבו: ויסעו
 מב מהרי העברים ויחנו בערבת
 מג מואב על ירדן ירחו: ויחנו על־
 מד הירדן מבית הישמט עד אבל
 מה השטים בערבת מואב:
 מא וידבר יהוה אל־משה
 מב בערבת מואב על־ירדן ירחו
 מג לאמר: דבר אל־בני ישראל

והיה לכם גבול נגב מקצה ים-המלח קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר-אדר והעבר עצמנה: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה-יהיה לכם גבול ים: וזה-יהיה לכם גבול צפון מן-הים הגדל תתאו לכם הר ההר: מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה-יהיה לכם גבול צפון: והתאיתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: ויורד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין ויורד הגבל ומחה על-פתח ים-כנרת יב קדמה: ויורד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויצו משה את-בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגול אשר צוה יהוה לתת לתשעת יי המטות וחצי המטה: כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם

והיו

ומטה בני-הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו טו נחלתם: שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ורחו קדמה מזרחה: רביעי (שישי) טז וידבר יהוה אל-משה לאמר: יז אלה שמות האנשים אשר-ינחלו לכם את-הארץ אלעזר יח הכהן ויהושע בן-נון: ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו יט לנחל את-הארץ: ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן-יפנה: ולמטה בני שמעון כא שמואל בן-עמיהוד: למטה בנימין אליוד בן-כסלון: כב ולמטה בני-דן נשיא בקי בן-יגלי: לבני יוסף למטה בני-מנשה נשיא חניאל בן-אפר: כד ולמטה בני-אפרים נשיא קמואל בן-שפטן: ולמטה בני-זבולן נשיא אליצפן בן-פרנך: ולמטה בני-יששכר נשיא פלטיאל בן-עוז: כז ולמטה בני-אשר נשיא אחיהוד בן-שלמי: ולמטה בני-נפתלי נשיא פדהאל בן-עמיהוד: אלה אשר צוה יהוה לנחל את-בני-ישראל בארץ כנען:

ז להא חמישי וידבר יהוה אל-משה בערבת ב מואב על-ירדן ורחו לאמר: צו את-בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם ג תתנו ללויים: והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב: ה ומדתם מחוץ לעיר את-פאת-קדמה אלפים באמה ואת-פאת-נגב אלפים באמה ואת-פאת-ים | אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש-ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר: כל-הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמנה עיר אתהן ח ואת-מגרשיהן: והערים אשר תתנו מאחות בני-ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעוטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מערי ללויים:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 דבר אל-בני ישראל ואמרת
 אלהם כי אתם עברים את-
 הירדן ארצה כנען: והקרייתם
 לכם ערים ערי מקלט תהיינה
 לכם ונס שמה רצח מכה-נפש
 יב בשגגה: והיו לכם הערים
 למקלט מגאל ולא ימות
 הרצח עד-עמדו לפני העדה
 יג למשפט: והערים אשר תתנו
 שש-ערי מקלט תהיינה לכם:
 יד את | שלש הערים תתנו מעבר
 לירדן ואת שלש הערים
 תתנו בארץ כנען ערי מקלט
 טו תהיינה: לבני ישראל ולגר
 ולתושב בתוכם תהיינה שש-
 הערים האלה למקלט לנוס
 שמה כל-מכה-נפש בשגגה:
 טז ואם-בכלי ברזל | הכהו וימת
 רצח הוא מות וימת הרצח:
 יז ואם באבן יד אשר-ימות בה
 הכהו וימת רצח הוא מות
 יח וימת הרצח: או בכלי עץ-יד
 אשר-ימות בו הכהו וימת
 רצח הוא מות וימת הרצח:
 יט גאל הדם הוא ימית את-
 הרצח בפגעו-בו הוא ימתנו:
 כ ואם-בשנאה יהדפנו או-
 כא השליך עליו בעזיה וימת: או

באיבה הכהו בידו וימת מות-
 וימת המכה רצח הוא גאל
 הדם ימית את-הרצח בפגעו-
 כב בו: ואם-בפתע בלא-איבה
 הדפו או-השליך עליו כל-
 כג כלי בלא עזיה: או בכל-אבן
 אשר-ימות בה בלא ראות
 ויפל עליו וימת והוא לא-אויב
 כד לו ולא מבקש רעתו: ושפטו
 העדה בין המכה ובין גאל
 הדם על המשפטים האלה:
 כה והצילו העדה את-הרצח מיד
 גאל הדם והשיבו אתו העדה
 אל-עיר מקלטו אשר-נס
 שמה וישב בה עד-מות הכהן
 הגדל אשר-משח אתו בשמן
 כו הקדוש: ואם-יצא יצא הרצח
 את-גבול עיר מקלטו אשר
 כז ינוס שמה: ומצא אתו גאל
 הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו
 ורצח גאל הדם את-הרצח אין
 כח לו דם: כי בעיר מקלטו ישב
 עד-מות הכהן הגדל ואחרי
 מות הכהן הגדל ישוב הרצח
 כט אל-ארץ אחרת: והיו אלה
 לכם לחקת משפט לדתיתכם
 ל בכל מושבתיתכם: כל-מכה-
 נפש לפי עדים ירצח את-
 הרצח ועד אחד לא-יענה
 לא בנפש למות: ולא-תקחו כפר

לנפש רצח אשר-הוא רשע
 לב למות כי-מות וימת: ולא-
 תקחו כפר לנוס אל-עיר
 מקלטו לשוב לשבת בארץ
 לג עד-מות הכהן: ולא-תחניפו
 את-הארץ אשר אתם בה כי
 הדם הוא יחניף את-הארץ
 ולארץ לא-יכפר לדם אשר
 שפך-בה כי-אם בדם שפכו:
 לד ולא תטמא את-הארץ אשר
 אתם ושביתם בה אשר אני שכן
 בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך
 בני ישראל:
 ללא ויקרבו ראשי האבות למשפחת
 שביעי
 בני-גלעד בן-מכיר בן-מנשה
 ממשפחת בני יוסף וידברו
 לפני משה ולפני הנשאים
 ראשי אבות לבני ישראל:
 ב ויאמרו את-אדני צוה יהוה
 לתת את-הארץ פנחלה בגורל
 לבני ישראל ואדני צוה ביהוה
 לתת את-נחלת עלפחד אחינו
 ג לבנתנו: והיו לאחד מפני
 שבטי בני-ישראל לנשים
 ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו
 ונוסף על נחלת המטה אשר
 תהיינה להם ומגדל נחלתנו
 ד יגרע: ואם-יהיה היכל לבני
 ישראל ונוספה נחלתן על

מִטָּה כִּי אִישׁ בַּנְּחֻלַת מִטָּה
 אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְכָל-
 בֵּית יִרְשֵׁת נְחֻלָּה מִמֵּטוֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְאַחַד מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה
 אֲבִיהָ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן
 יִירָשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נְחֻלַת
 אֲבֹתָיו: וְלֹא-תִסָּב נְחֻלָּה
 מִמִּטָּה לְמִטָּה אַחֵר כִּי-אִישׁ
 בַּנְּחֻלָּתוֹ יִדְבְּקוּ מֵטוֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-
 מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְּנֹת צִלְפַּחֲדָי:
 וְתַהְיִינָה מַחְלָה תְּרֻצָּה וְחֻגְלָה
 וּמִלְכָּה וְנָעָה בְּנֹת צִלְפַּחֲדָי לְבָנֵי
 דְּוִיָּהֶן לְנָשִׁים: מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי-
 מְנַשֶּׁה בֶן-יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים
 וְתַהֲיֶינָה נְחֻלָּתָן עַל-מִטָּה
 מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן: אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 בְּיַד-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּעֶרְבַת מִזָּבֵב עַל יַרְדֵּן יְרַחוּ:

נְחֻלַת הַמִּטָּה אֲשֶׁר תַּהְיִינָה
 לָהֶם וּמִנְחֻלַת מִטָּה אֲבֹתֵיהֶם
 יִגְרַע נְחֻלָּתָן: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי יְהוָה לֵאמֹר
 כִּן מִטָּה בְּנֵי-יוֹסֵף דְּבָרִים:
 זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
 לְבָנֹת צִלְפַּחֲדָי לֵאמֹר לְטוֹב
 בְּעֵינֵיהֶם תַּהְיִינָה לְנָשִׁים
 אֲךָ לְמִשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבִיהֶם
 תַּהְיִינָה לְנָשִׁים: וְלֹא-תִסָּב
 נְחֻלָּה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּטָּה אֶל-

מפטיר
 ח
 ה
 ו
 ז
 ט
 י